

MÁSODIK SZEKCIÓ

KALLÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(30081/02 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 11.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kalló kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
V. BUTKEVYCH,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. március 21-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (23992/02 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kalló László (a "kérelmező") 2002. június 26-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hölzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódásával kapcsolatos panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

4. 2005. november 16-án tizenegy személy (ld. Melléklet) – valamennyien a kérelmező másodfokú rokonai (testvérek, stb.) – arról tájékoztatta a Bíróság Hivatalát, hogy a kérelmezőt 2004. március 15-én holtan találták, halálának időpontját azonban pontosabban nem lehetett megállapítani. Azt állították, hogy ők a kérelmező törvényes örökösei – ennek alátámasztására benyújtották a kazincbarcikai közjegyző 2005. július 11-i hagyaték átadó végzését – s jelezték, hogy folytatni kívánják az eljárást.

A TÉNYEK

5. A kérelmező 1941-ben született és Kazincbarcikán élt. 2004 márciusában halt meg.

6. 1994. szeptember 2-án a kérelmező pert indított a Miskolci Városi Bíróság előtt korábbi munkáltatója, egy részvénytársaság ellen. Azt kérte a bíróságtól: állapítsa meg, hogy munkaszerződését jogellenesen szüntették meg, rendelje el munkaviszonyba történő visszahelyezését, továbbá mondja ki a munkáltató társaság által a kérelmezővel kötött, a kérelmező részvényeinek megvásárlásáról szóló megállapodás semmisségét.

7. A Munkaügyi Bíróság 1994. november 30-án tárgyalást tartott, 1995. február 15-én pedig megszüntette az eljárást, részben azért, mert a kérelmező a törvényes határidőn túl nyújtotta be keresetét, részben pedig azért, mert a Bíróság nem rendelkezett hatáskörrel az ügyben.

8. 1995. május 11-én a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság részben hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, s a Kazincbarcikai Városi Bíróságot jelölte ki a kérelmező polgári jogi igényeinek elbírálására.

9. 1996. február 16-án a Legfelsőbb Bíróság helyt adott a kérelmező felülvizsgálati kérelmének, s az ügy munkajogi vonatkozásait visszautalta a Munkaügyi Bíróság elé.

10. Időközben a kérelmező 1995. április 25-én kártérítés, továbbá munkabér és egyéb juttatások megfizetése iránti pert indított. A Munkaügyi Bíróság 1995. december 6-án tárgyalást tartott, 1996. március 28-án pedig elrendelte ezen eljárás egyesítését az eredeti eljárással, amely a Legfelsőbb Bíróság határozata nyomán folytatódott.

11. A Munkaügyi Bíróság 1996. május 17-én és június 7-én tárgyalást tartott, 1996. július 3-án részítéletet hozott. Megállapította, hogy a társaság jogellenesen szüntette meg a kérelmező munkaviszonyát, s elrendelte továbbfoglalkoztatását.

12. Fellebbezés nyomán 1996. november 28-án a Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú részítéletet és elutasította a kérelmező munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos igényét.

13. A további igényekkel kapcsolatos eljárásban a Munkaügyi Bíróság 1997. április 8-án, szeptember 4-én és november 2-án tárgyalást tartott. 1997. december 16-án részben helyt adott a kérelmező további munkabérrel és kifizetetlen juttatásokkal kapcsolatos igényeinek, de a többi igényt elutasította.

14. Fellebbezés nyomán 1998. április 2-án a Megyei Bíróság az elsőfokú ítéletet részhatározatnak tekintette és tartalmát helybenhagyta. Megállapította, hogy a Munkaügyi Bíróság egyes kérelmezői igények megvizsgálását elmulasztotta, s ezek vonatkozásában elrendelte az eljárás folytatását.

15. A folytatódó elsőfokú eljárásban a Munkaügyi Bíróság 1998. június 15-én egyes kérelmezői igényeket áttett az illetékes Kazincbarcikai Városi

Bírósághoz. A Városi Bíróság 1999. január 13-án tárgyalást tartott, majd 1999. február 3-án elutasította a kérelmező keresetét.

16. 2000. december 14-én a Megyei Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

17. 2002. április 18-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

18. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság ...ésszerű időn belül...hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

19. A Kormány vitatta a panaszt.

20. A figyelembe veendő időszak 1994. szeptember 2-án kezdődött és 2002. április 18-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint hét évig és hét hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

21. A Bíróságnak először azt kell megvizsgálnia, hogy a kérelmező örökösei jogosultak-e az eljárás folytatására.

22. A kérelmező örökösei azt állították, hogy – amint azt a kazincbarcikai közjegyző végzése is bizonyítja – testvérként, vagy már elhunyt testvér gyermekeként ők a kérelmező törvényes örökösei.

23. Észrevételezve, hogy az örökösök nem vettek részt félként az eredeti eljárásban, az alperes Kormány előterjesztette: a kártérítésben való anyagi érdekelttség önmagában nem alapoz meg elégséges jogi érdeket olyan esetekben, amikor – mint a jelen esetben is – az állított jogsértés természete szerint szorosan az elhunyt kérelmező személyéhez kapcsolódott.

A Kormány véleménye szerint az áldozat fogalmának átvitele más személyre csak abban az esetben elfogadható, hogyha e személyről elmondható, hogy az állított jogsértés hasonló módon érintette, mint amilyen módon az eredeti áldozatot érintette. Végül a Kormány megjegyezte, hogy az örökösök – akik közül senki nem közeli családtagja a néhai kérelmezőnek – semmilyen érdeklődést nem tanúsítottak a per iránt, amit az a tény is tükröz, hogy a Bíróságot csak 2005. november 16-án tájékoztatták a kérelmező haláláról.

24. A Bíróság emlékeztet arra, hogy azokban az esetekben, amikor a kérelmező az Egyezmény alapján folyó eljárás során elhunyt, a Bíróság figyelembe vette a kérelmező örököseinek vagy közeli családtagjainak nyilatkozatát arról, hogy folytatni kívánják az eljárást. Annak a ténynek, hogy a jelen ügyben az örökösök késve tájékoztatták a bíróságot a kérelmező haláláról, nincs kihatása az örökösök kérelmére.

25. Következésképpen – és saját esetjogának megfelelően – a Bíróság a jelen ügyben elfogadja, hogy a kérelmező örökösei jogosultak a kérelmező helyébe lépni (ld. például *Vocatur v. Italy* judgment, 24 May 1991, Series A no. 206-C, 29. o., § 2; *X. v. France* judgment, 31 March 1992, Series A no. 234-C, p. 89. o., § 26; *G. v. Italy* judgment, 27 February 1992, Series A no. 228-F, 65. o., § 2; *Pandolfelli and Palumbo v. Italy* judgment, 27 February 1992, Series A no. 231-B, 16. o., § 2). A Bíróság azonban rá kíván mutatni arra, hogy az ügy elfogadhatóságával és érdemével kapcsolatos vizsgálatnak arra a kérdésre kell szorítkoznia, hogy a panaszok abban a formában, ahogyan azokat Kalló úr – aki továbbra is kérelmező marad – eredetileg előterjesztette, jogsértést tárnak-e fel az Egyezménnyel kapcsolatban.

26. Továbbá, a Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

27. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

28. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

29. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

30. A kérelmező az Egyezmény 3., 5., 6., 8., 13., 14. és 17. Cikke, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján további érvek és részletek előterjesztése nélkül az eljárás kimenetelét is panaszolta

31. Bíróság úgy véli, az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok a 6. Cikket megsértve elfogultak lettek volna, hogy a kérelmező nem tudta volna megfelelően előadni ügyét, vagy hogy az eljárás – amely az önkényesség minden jegyétől mentes volt – egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy az Egyezményben vagy annak jegyzőkönyveiben a számára biztosított egyéb jogokat megsértették volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

32. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

33. A kérelmező örökösei vagyoni és nem vagyoni kár tekintetében összesen 3 millió forintot és annak évi 20%-os kamatát kérték 2001. január 1-től kezdődően.

34. A Kormány vitatta az igényt.

35. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Továbbá, figyelemmel arra a tényre, hogy az elhunyt kérelmező hagyatékának örökösei nem szülei és nem is gyermekei a kérelmezőnek, a Bíróság úgy véli, hogy szorosabb rokoni kötelék hiányában?? (without more) nem tekinthetők olyanoknak, mint akik jelentős nem vagyoni kárt szenvedtek. Ennek megfelelően a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a jelen ügy körülményei között a jogsértés megállapítása önmagában elégséges igazságos elégtételt jelent az elszenvedett nem vagyoni kár tekintetében.

B. Költségek és kiadások

36. A kérelmező örökösei ilyen címen nem terjesztettek elő igényt.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy a jogsértés megállapítása önmagában elégséges igazságos elégtételt jelent a kérelmező törvényes örökösei által elszenvedett nem vagyoni kár tekintetében;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényt *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 11-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető

Melléklet – A kérelmező örököseinek listája

1. FARKAS Árpádné	kazincbarcikai lakos
2. KRAJECZ Józsefné	sajógalgóci lakos
3. SZABÓ Sándor József	szikszói lakos
4. ÉLIÁS Barnabás	kazincbarcikai lakos
5. KALLÓ András Sándor	szerencsi lakos
6. KALLÓ István	debreceni lakos
7. KALLÓ József	budapesti lakos
8. KALLÓ László	szikszói lakos
9. KALLÓ Attila	szikszói lakos
10.SIKU Dánielné	kazincbarcikai lakos
11.KEREKI Dánielné	szikszói lakos